

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 28/09/2023

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α6**

Αριθμός απόφασης: 1418

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 – Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604553
E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4987/2022 (ΦΕΚ Α' 206), εφεξής Κ.Φ.Δ..
 - β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)»
 - γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.
 - δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009)».
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/Τ.Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
4. Την με ημερομηνία κατάθεσης **20/06/2013** και με αριθμό πρωτοκόλλου δικαστική προσφυγή του..... ΑΦΜ, με διεύθυνση **ΑΘΗΝΑ**, οδός, κατά της υπ' αριθμόν/14.05.2013 Πράξης Επιβολής Προστίμου άρθ. 5 Ν. 2523/1997 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ χρήσης 2010.
5. Την ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση ή άλλως η μεταρρύθμιση.
6. Την υπ' αριθμ./2019 Απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου (τμήμαΜονομελές).
7. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ.
8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 20/06/2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου δικαστικής προσφυγής του, ΑΦΜ, η οποία εξετάζεται από την Υπηρεσία μας στα πλαίσια της διαδικασίας διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, κατόπιν της υπ' αριθμ./2019 Απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου(τμήμα Μονομελές) κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 70, παρ. 9 του Κ.Φ.Δ. και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με την υπ' αριθμόν/14.05.2013 Πράξη Επιβολής Προστίμου άρθ. 5 Ν. 2523/1997 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ χρήσης 2010 επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος πρόστιμο συνολικού ύψους **32.897,00 €**, επειδή υπέπεσε στην παράβαση της μη έκδοσης του προβλεπόμενου φορολογικού στοιχείου (Απόδειξη Παροχής Υπηρεσιών) σε πλήθος περιπτώσεων παρασχεθεισών ιατρικών υπηρεσιών, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 13 του τότε ισχύοντος Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (ΠΔ 186/1992).

Η ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη εδράζεται επί της από 04/04/2013 Έκθεσης Ελέγχου Κ.Β.Σ. του Σ.Δ.Ο.Ε. ΑΤΤΙΚΗΣ (αρ. εντολής/27-02-2013 σε αντικατάσταση της υπ' αριθμόν/29-02-2012 εντολής). Σύμφωνα με την εν λόγω έκθεση, στις 17/05/2010 κλιμάκιο της εν λόγω Υπηρεσίας διενήργησε έλεγχο στην εταιρεία Ε.Π.Ε. (συμφερόντων του προσφεύγοντος) για την εξακρίβωση της ορθής εφαρμογής των διατάξεων του ΠΔ 186/1992 (Κ.Β.Σ.) στα πλαίσια της υπ' αριθμόν γραπτής εντολής του Προϊσταμένου αυτής, από τον οποίο διαπιστώθηκαν φορολογικές παραβάσεις μη έκδοσης φορολογικών στοιχείων.

Με αφορμή τις διαπιστώσεις του ελέγχου, επειδή δημιουργήθηκαν υπόνοιες για τέλεση αδικημάτων φοροδιαφυγής από τον προσφεύγοντα, ο έλεγχος στις 04/11/2010 αιτήθηκε προς την την άρση τραπεζικού απορρήτου και για τους ατομικούς τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος για τις χρήσεις 2007 έως 2010, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 30 του Ν. 3296/2004 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του ΠΔ 85/2005, όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 88 του Ν. 3842/2010, καθώς και τις διατάξεις του άρθρου 28B του ΠΔ 154/1997.

Από τον διενεργηθέντα έλεγχο και, αφού ελήφθησαν υπόψη οι πληροφορίες και τα στοιχεία που προσκομίστηκαν με υπομνήματα, διαπιστώθηκαν παραβάσεις μη έκδοσης του προβλεπόμενου φορολογικού στοιχείου (Απόδειξη Παροχής Υπηρεσιών), οι οποίες για τη χρήση 2010 που αφορά η προσβαλλόμενη πράξη, ήταν οι εξής:

Πελάτης	Πλήθος μη εκδοθ. στοιχείων	Ημερομηνία	Αποκρυβείσα Αξία (€)	Αναλογούν πρόστιμο	Σχόλια
Κ. Π.	1	21/1/2010	1.000,00	1.000,00	Πρόστιμο ισόποσο με την αποκρυβείσα αξία, εφόσον αυτή μεγαλύτερη από 880 €- άρθρο 5, παρ. 10 (α') Ν. 2523/1997 πριν την τροποποίησή του με τον Ν. 3842/2010

Κ. Ο.	1	9/2/2010	300,00	586,00	Πρόστιμο ύψους 586 € εφόσον αποκρυβείσα αξία μικρότερη από 880 €-άρθρο 5, παρ. 2 (αβ') Ν. 2523/1997 πριν την τροποποίησή του με τον Ν. 3842/2010
Δ. Μ.	1	22/2/2010	335,00	586,00	Πρόστιμο ύψους 586 € εφόσον αποκρυβείσα αξία μικρότερη από 880 €-άρθρο 5, παρ. 2 (αβ') Ν. 2523/1997 πριν την τροποποίησή του με τον Ν. 3842/2010
Γ. Β.	1	1/3/2010	2.500,00	2.500,00	Πρόστιμο ισόποσο με την αποκρυβείσα αξία, εφόσον αυτή μεγαλύτερη από 880 €-άρθρο 5, παρ. 10 (α') Ν. 2523/1997 πριν την τροποποίησή του με τον Ν. 3842/2010
Κ. Ε.	1	1/3/2010	2.000,00	2.000,00	Πρόστιμο ισόποσο με την αποκρυβείσα αξία, εφόσον αυτή μεγαλύτερη από 880 €-άρθρο 5, παρ. 10 (α') Ν. 2523/1997 πριν την τροποποίησή του με τον Ν. 3842/2010
Κ. Ε.	1	12/5/2010	4.000,00	4.000,00	Πρόστιμο ισόποσο με την αποκρυβείσα αξία, εφόσον αυτή μεγαλύτερη από 880 €-άρθρο 5, παρ. 10 (α') Ν. 2523/1997 πριν την τροποποίησή του με τον Ν. 3842/2010

B. Κ.	1	1/6/2010	4.000,00	4.000,00	Πρόστιμο ισόποσο με την αποκρυβείσα αξία, εφόσον αυτή μεγαλύτερη από 1.200 €-άρθρο 5, παρ. 10 (α') Ν. 2523/1997 μετά την τροποποίησή του με τον Ν. 3842/2010
A. Ι.	1	4/6/2010	3.000,00	3.000,00	Πρόστιμο ισόποσο με την αποκρυβείσα αξία, εφόσον αυτή μεγαλύτερη από 1.200 €-άρθρο 5, παρ. 10 (α') Ν. 2523/1997 μετά την τροποποίησή του με τον Ν. 3842/2010
Κ. Ε. Ζ.	1	18/6/2010	4.250,00	4.250,00	Πρόστιμο ισόποσο με την αποκρυβείσα αξία, εφόσον αυτή μεγαλύτερη από 1.200 €-άρθρο 5, παρ. 10 (α') Ν. 2523/1997 μετά την τροποποίησή του με τον Ν. 3842/2010
D. Τ.	1	28/7/2010	1.385,00	1.385,00	Πρόστιμο ισόποσο με την αποκρυβείσα αξία, εφόσον αυτή μεγαλύτερη από 1.200 €-άρθρο 5, παρ. 10 (α') Ν. 2523/1997 μετά την τροποποίησή του με τον Ν. 3842/2010
N. Π.	1	15/11/2010	50,00	800,00	Πρόστιμο ύψους 800 € εφόσον αποκρυβείσα αξία μικρότερη από 1.200 €-άρθρο 5, παρ. 2 (αβ') Ν. 2523/1997 μετά την τροποποίησή του με τον Ν. 3842/2010

Αδιευκρίνιστες καταθέσεις	Απροσδιόριστο	-	513.545,05	8.790,00	Πρόστιμο ισόποσο με τη συνολική αποκρυβείσα αξία, εφόσον δεν προσδιορίζεται το πλήθος των συναλλαγών ως και η αξία μιας εκάστης ξεχωριστά, το οποίο ωστόσο περιορίζεται στο δεκαπενταπλάσιο της ΒΑΣ. ΥΠ.1,-άρθρο 5, παρ. 10 (α') Ν. 2523/1997 (15 * 586 €)
Σύνολο				32.897,00	

Κατά της ανωτέρω πράξης η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου την από 20/06/2013 και αριθμό κατάθεσης προσφυγή, η οποία συμπεριελάμβανε και αίτημα διοικητικής επίλυσης της διαφοράς κατά το άρθρο 70 του Ν. 2238/1994. Επί της εν λόγω προσφυγής εκδόθηκε η υπ' αριθμ./2019 Απόφαση του ιδίου Δικαστηρίου (τμήμα Μονομελές), με την οποία η προσφυγή αναπέμφθηκε στη Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ, προκειμένου να τηρηθεί η σχετική διαδικασία διοικητικής επίλυσης της διαφοράς.

Η Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ απέστειλε στον προσφεύγοντα την υπ' αριθμόν/13-02-2023 Πρόσκληση, με την οποία τον καλούσε εντός αποκλειστικής προθεσμίας πέντε (5) ημερών να παρουσιαστεί σε αυτήν για να αποδεχτεί την προσβαλλόμενη πράξη, ενημερώνοντάς τον παράλληλα ότι, σε περίπτωση άπρακτης παρόδου της ανωτέρω προθεσμίας, η υπόθεσή του θα διαβιβαζόταν προς εξέταση στην Υπηρεσία μας.

Σύμφωνα με το άρθρο 70, παρ. 9 του Κ.Φ.Δ. «Σε περίπτωση έκδοσης απόφασης διοικητικού δικαστηρίου με την οποία κηρύσσεται απαράδεκτη η συζήτηση ενδίκου βοηθήματος ή μέσου και αναπέμπεται η υπόθεση στη Φορολογική Διοίκηση, για να τηρηθεί η διαδικασία διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, το αίτημα για διοικητική επίλυση εξετάζεται από τη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών, σύμφωνα με το άρθρο 63 του Κώδικα, εκτός εάν ο φορολογούμενος αποδεχθεί την προσβαλλόμενη πράξη μέσα σε αποκλειστική προθεσμία πέντε (5) ημερών από την κοινοποίηση σε αυτόν της δικαστικής απόφασης ή σχετικής πρόσκλησης της Φορολογικής Διοίκησης».

Συνεπώς, κατόπιν των ανωτέρω, η με ημερομηνία κατάθεσης 20/06/2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου δικαστική προσφυγή εξετάζεται από την Υπηρεσία μας ως ενδικοφανής προσφυγή κατά το άρθρο 63 του Κ.Φ.Δ..

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή άλλως τη μεταρρύθμιση της ως άνω προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1ος λόγος: Μη επίδειξη/επίδοση εντολής ελέγχου.

2ος λόγος: Παραβίαση του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης.

3ος λόγος: Παράνομη διεύρυνση υποκείμενου ελέγχου.

4ος λόγος: Η έκθεση κατάσχεσης δεν πληροί τις προϋποθέσεις του νόμου.

5^{ος} λόγος: Μη έγκυρη και αναιτιολόγητη η Έκθεση Ελέγχου και αυθαίρετα τα συμπεράσματα αυτής.

Ως προς τους 1^ο και 3^ο ως άνω ισχυρισμούς της προσφυγής

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 26, παρ. 1 του Κ.Φ.Δ. «Οι υποθέσεις που ελέγχονται κατά προτεραιότητα επιλέγονται με απόφαση του Διοικητή με βάση κριτήρια ανάλυσης κινδύνου, στοιχεία από εσωτερικές και εξωτερικές πηγές πληροφόρησης ή, εξαιρετικά, με βάση άλλα κριτήρια, τα οποία καθορίζονται από τον Διοικητή και δεν δημοσιοποιούνται».

Επειδή συνεπώς, ο έλεγχος του ΣΔΟΕ ΑΤΤΙΚΗΣ είχε κάθε δικαίωμα, μετά τον επιτόπιο έλεγχο στην εταιρεία Ε.Π.Ε. (συμφερόντων του προσφεύγοντος), να επεκτείνει τον έλεγχο στην ατομική επιχείρηση του προσφεύγοντος.

Επειδή παράλληλα, το γεγονός της ανταπόκρισης του προσφεύγοντος στον έλεγχο του ΣΔΟΕ ΑΤΤΙΚΗΣ καταδεικνύει την πέραν πάσης αμφιβολίας κοινοποίηση της εντολής ελέγχου.

Ως εκ τούτου, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος **απορρίπτονται** ως προβαλλόμενοι σε καταχρηστική βάση.

Ως προς τον 2^ο ως άνω ισχυρισμό της προσφυγής

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 20, παρ. 2 του Συντάγματος «το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερόμενου ισχύει και για κάθε διοικητική ενέργεια ή μέτρο που λαμβάνεται σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων του».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 6, παρ. 1 του Ν. 2690/1999 «Οι διοικητικές αρχές, πριν από κάθε ενέργεια ή μέτρο σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων συγκεκριμένου προσώπου, οφείλουν να καλούν τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του, εγγράφως ή προφορικά, ως προς τα σχετικά ζητήματα».

Επειδή κατ' ακολουθίαν, η παρ. 1 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, όπως ακριβώς και η προμνησθείσα συνταγματική διάταξη, δεν έχει έδαφος εφαρμογής σε περιπτώσεις δυσμενών διοικητικών πράξεων, οι οποίες εκδίδονται βάσει αντικειμενικών προϋποθέσεων, ασυνδέτως προς οποιαδήποτε υποκειμενική συμπεριφορά του προσώπου, του οποίου τα συμφέροντα θίγουν. Αντίθετα, η παρ. 1 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, όπως ακριβώς και η ανωτέρω συνταγματική διάταξη, εφαρμόζεται όταν το διοικητικό μέτρο που λαμβάνεται, συνδέεται, κατά την πρόβλεψη του νόμου, με υπαίτια συμπεριφορά του προσώπου, εναντίον του οποίου λαμβάνεται το μέτρο (ΣτΕ 1335/2004) και δεν έχει έδαφος εφαρμογής σε περιπτώσεις δυσμενών διοικητικών πράξεων, οι οποίες εκδίδονται βάσει αντικειμενικών προϋποθέσεων, χωρίς να συνδέονται προς οποιαδήποτε υποκειμενική συμπεριφορά του προσώπου, του οποίου τα συμφέροντα θίγουν (πρβλ. ΣτΕ 162/2009, 3222/2008, 3177/2008, 3678/2007, 1724/2005, 3134/2003, 2612/2000, 3222/2000 κ.ά.).

Έτι περαιτέρω, σύμφωνα και με την κρατούσα νομολογία (βλ. υπ' αριθμόν 2370/2007 απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας), η τήρηση του τύπου της προηγούμενης ακρόασης είναι υποχρεωτική για τη φορολογική αρχή, μόνο εφόσον με την πράξη επιβολής προστίμου αποδίδεται υπαίτια συμπεριφορά στον παραβάτη ή αυτή εκδίδεται κατόπιν επιμέτρησης του ποσού του προστίμου, για την οποία λαμβάνονται υπόψη η βαρύτητα και οι συνθήκες τέλεσης της παράβασης.

Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι απαιτείται η τήρηση του εν λόγω τύπου της διαδικασίας, όταν α) με την καταλογιστική πράξη αποδίδεται υπαίτια συμπεριφορά στον παραβάτη ή β) αυτή εκδίδεται κατόπιν επιμετρήσεως του ύψους του επιβλητέου προστίμου, για την οποία λαμβάνονται υπόψη η βαρύτητα και οι συνθήκες τέλεσης της παράβασης, καθώς και λοιπές περιστάσεις, που ασκούν επιρροή στον προσδιορισμό του ύψους του προστίμου.

Κατόπιν τούτων, καθίσταται φανερό ότι δεν απαιτείται η τήρηση του εν λόγω τύπου της διαδικασίας, όταν η διαπίστωση των παραβάσεων και η επιβολή των προστίμων διενεργούνται κατά το αντικειμενικό σύστημα, το οποίο δεν παρέχει στη φορολογική αρχή την εξουσία να αξιολογήσει τη βαρύτητα και τις συνθήκες τέλεσης της παράβασης και τον βαθμό υπαιτιότητας του παραβάτη και ακολούθως, βάσει των αξιολογήσεων αυτών, να προβεί σε επιμέτρηση του ποσού των προστίμων.

Επειδή στην κρίνόμενη περίπτωση δε συντρέχει καμία εκ των ως άνω δύο προϋποθέσεων που αξιώνει η νομολογία (βλ. και ΣτΕ 2011/2011 και 282/2010), καθόσον η προσβαλλόμενη πράξη αναφέρεται σε αμιγώς τυπικές παραβάσεις, οι οποίες συντελούνται αντικειμενικώς, δηλαδή χωρίς τη συνδρομή οιασδήποτε μορφής υπαιτιότητας στο πρόσωπο του παραβάτη, ενώ το ένδικο πρόστιμο δεν είναι κυμαινόμενο, ως εκδοθέν στα πλαίσια των διατάξεων των άρθρων 5 και 9 του Ν. 2523/1997 και επομένως δεν υφίσταται καμία δυνατότητα επιμέτρησης του ύψους του εκ μέρους της φορολογικής αρχής ή εκ μέρους του Δικαστηρίου. Συνεπώς, εναργώς συνάγεται πως δεν υφίστατο υποχρέωση της φορολογικής αρχής προς τήρηση του τύπου της προηγούμενης ακρόασης του φορολογουμένου, αφού οι παραβάσεις διαπιστώθηκαν και τα πρόστιμα επιβλήθηκαν κατά το αντικειμενικό σύστημα δυνάμει των άρθρων 5 και 9 του Ν. 2523/1997.

Επειδή τα ανωτέρω, επιρρωνύονται και από τα οριζόμενα στο άρθρο 62, παρ. 4 του Κ.Φ.Δ. (που αν και ισχύει από 01/01/2014, εντούτοις αποτελεί ένδειξη της διαχρονικής θέσης της Διοίκησης επί του θέματος), σύμφωνα με το οποίο: «Ο φορολογούμενος ή το ευθυνόμενο πρόσωπο καλείται εγγράφως από τον Διοικητή να υποβάλει ενδεχόμενες αντιρρήσεις του σχετικά με επικείμενη έκδοση πράξης επιβολής προστίμων τουλάχιστον είκοσι (20) ημέρες πριν την έκδοσή της, με εξαίρεση τις υποχρεώσεις καταβολής προστίμων για διαδικαστικές παραβάσεις, καθώς και για πρόστιμα τα οποία προκύπτουν και επιβάλλονται κατά τον άμεσο, διοικητικό ή προληπτικό προσδιορισμό του φόρου».

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ως προς τον 4^ο ως άνω ισχυρισμό της προσφυγής

Επειδή ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η Έκθεση Κατάσχεσης δεν πληροί τις προϋποθέσεις του νόμου, καθότι δε φέρει βέβαιη ημερομηνία.

Επειδή ωστόσο, όπως προκύπτει από την οικεία Έκθεση Ελέγχου (σελ. 1) «Στις 06/02/2012 μετά από εξουσιοδότηση ο βοηθός λογιστή του ελεγχόμενου ιατρού, κ. ανταποκρινόμενος στην ανωτέρω πρόσκληση προσκόμισε τα ζητηθέντα βιβλία και στοιχεία στην Υπηρεσία μας, τα οποία κατασχέθηκαν με την υπ' αριθμ./06-02-2012 έκθεση κατάσχεσης βιβλίων και στοιχείων με ΥΣΕ κατάσχεσης (...../06-02-2012), κατόπιν της υπ' αριθμ./06-02-2012 γραπτής εντολής ελέγχου».

Επειδή συνεπώς, προκύπτει ότι η εν λόγω Έκθεση Κατάσχεσης φέρει βέβαιη ημερομηνία.

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ως προς τον 5^ο ως άνω ισχυρισμό της προσφυγής

Επειδή όπως προκύπτει από την οικεία Έκθεση Ελέγχου, ο έλεγχος του ΣΔΟΕ ΑΤΤΙΚΗΣ προέβη σε πλήρη και εμπεριστατωμένη διασταύρωση των βιβλίων και στοιχείων του προσφεύγοντος με τα δεδομένα από τους τραπεζικούς του λογαριασμούς και διαπίστωσε αποκρυβείσα φορολογητέα ύλη και μη έκδοση φορολογικών στοιχείων, έχοντας προηγουμένως λάβει υπόψη του όλα τα υπομνήματα και τα στοιχεία-παρατηρήσεις του προσφεύγοντος.

Επειδή αναφορικά με το επιμέρους ποσό των 8.790,00 € από το συνολικά επιβληθέν πρόστιμο των 32.897,00 €, το οποίο αφορά σε «απροσδιόριστο πλήθος συναλλαγών και απροσδιορίστη αξία ενός εκάστου στοιχείου αλλά με γνωστή συνολική αποκρυβείσα αξία 513.545,05 €, αυτό ορθώς επιβλήθηκε με βάση τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 5, παρ. 10 (α') του Ν. 2523/1997, όπως ήταν σε ισχύ κατά την κρινόμενη διαχειριστική περίοδο και το οποίο όριζε ότι:

«Οι παρακάτω περιπτώσεις, επίσης, θεωρούνται αυτοτελείς παραβάσεις, για τις οποίες εφαρμόζεται η Βάση Υπολογισμού Νο2 (ΒΑΣ.ΥΠ.2), όπως ειδικότερα προσδιορίζεται στις κατ' ιδία διατάξεις, με τις οποίες προσδιορίζεται και η τιμή του κατά περίπτωση ισχύοντος συντελεστή βαρύτητας:

α) Όταν η παράβαση αναφέρεται σε μη έκδοση ή σε ανακριβή έκδοση των στοιχείων, που ορίζονται από τον Κ.Β.Σ. και έχει ως αποτέλεσμα την απόκρυψη της συναλλαγής ή μέρους αυτής η δε αποκρυβείσα αξία είναι μεγαλύτερη των χιλίων διακοσίων (1.200) ευρώ, επιβάλλεται πρόστιμο για κάθε παράβαση ίσο με την αξία της συναλλαγής ή του μέρους αυτής που αποκρύφτηκε. Θεωρείται απόκρυψη της συναλλαγής και επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με τη συνολική της αξία και η περίπτωση διακίνησης αγαθών χωρίς το συνοδευτικό φορολογικό στοιχείο, που προβλέπεται από τον Κ.Β.Σ.. Όταν δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός της αξίας της συναλλαγής επιβάλλεται το πρόστιμο που ορίζεται από την περίπτωση α' της παραγράφου 2, κατά περίπτωση. Ειδικά στις περιπτώσεις που προκύπτει το ύψος της συνολικής αποκρυβείσας αξίας, χωρίς να προσδιορίζεται το πλήθος των συναλλαγών ως και η αξία μιας εκάστης ξεχωριστά, επιβάλλεται πρόστιμο ισόποσο της συναλλαγής, το οποίο σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να υπερβεί το δεκαπενταπλάσιο της ΒΑΣ. ΥΠ.1, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που ο υπόχρεος τηρεί βιβλίο αγορών, οπότε το ανωτέρω πρόστιμο επιβάλλεται μειωμένο κατά πενήντα τοις εκατό (50%)».

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 20/06/2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου δικαστικής προσφυγής του, ΑΦΜ και την επικύρωση της υπ' αριθμόν/14.05.2013 Πράξης Επιβολής Προστίμου άρθ. 5 Ν. 2523/1997 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ χρήσης 2010.

Οριστική φορολογική υποχρέωση με βάση την παρούσα απόφαση:

Πρόστιμο: Συνολικού ποσού 32.897,00 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Κατόπιν των ανωτέρω, διαβιβάζουμε την παρούσα απόφαση στο Διοικητικό Πρωτοδικείο (Τμήμα Μονομελές), προκειμένου να οριστεί νέα δικάσιμος με κλήτευση των διαδίκων, κατά το διατακτικό της υπ' αριθμόν/2019 Απόφασης του εν λόγω Δικαστηρίου.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.